

demokraterne og de andre Partier var en Kløft, som ikke var til at komme over; det vil sige, de andre kunde komme over til Socialdemokraterne, sagde han, men de kunde ikke komme tilbage. Jeg tror, at denne Kløft er der, jeg tror, at her er en Forskel paa de to politiske Ideer. Hvis nu det ærede Medlem mener, at det er en Umulighed for Venstre og de Konservative at drive Politik i Forening, hvorledes skal det saa kunne være muligt for de Radikale og Socialdemokraterne at drive Politik sammen? thi der maa dog være større Forskel i deres Program, deres Udspring og deres hele Opfattelse, skulde jeg mene. Men det gaar det ærede Medlem ganske let hen over, han peger blot paa, at det er umuligt for de to nuværende Regeringspartier at drive Politik sammen.

Jeg er da i det heldige Tilfælde at kunne pege tilbage paa 4 Aars Samarbejde, der har givet gode Resultater, hvad ingen tør benægte; det gælder baade de sociale Omraader og de offentlige Arbejder, og det gælder hele det Arbejde, der er gjort for at bringe Orden i vor Økonomi. Jeg gad vidst, om de to Oppositionspartier har et Arbejde, der kan staa ved Siden af, at pege tilbage paa, jeg tvivler og afventer, om der kommer nogen Paastand frem i saa Henseende.

Men det syntes mig, at der ogsaa laa noget andet bagved det ærede Medlem Hr. Rodes Ord. Det ærede Medlem næsten skreg det jo ud, at vi kunde ikke sejle med den nuværende Statsminister og den nuværende Udenrigsminister, det var umuligt efter hans Mening. Jeg synes, det ærede Medlem kunde have føjet til det, som forekom mig at ligge bagved — det kan jo være, jeg har misforstaaet det ærede Medlem —, nemlig dette: naar den højtærede Statsminister forsvinder, lad saa mig komme til og være Chef, saa er det hele saare godt. Det var næsten som et Suk fra et indeklemt Bryst, der kom fra det ærede Medlem. Jeg tror ikke, jeg tog fejl, det var aabenbart det ærede Medlems Mening, at han vilde nok være Chef, saa var Venstrepartiet saare godt.

Heroverfor vil jeg sige til det ærede Medlem, at han skulde mindes den gamle Visestump, som ender med de Ord: Han faar vente lidt. Det vil det ærede Medlem sikkert komme til. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at sige her i Tinget, og jeg skal gentage det her, at vi indenfor Venstre nærer den største Højagtelse for den højtærede Statsminister, ikke alene for hans Person, men for hele den Indsats, han har

gjort i vort politiske Liv. Og det ærede Medlem kan være overbevist om, at han faar ikke fejlet den nuværende Statsminister væk, Venstre staa fuldt sluttet om sit Ministerium, det kan det ærede Medlem være ganske overbevist om.

Det ærede Medlem kan saa se, om han trods de store Modsætningsforhold kan komme i Pagt med Socialdemokraterne og, hvis de og han skulde blive Flertal, regere paa deres Program. Jeg henstiller endnu en Gang til det ærede Medlem at lade os vide, om han mener, han kan være med i en Regering, der dannes paa Odense-Programmet. Det har man jo aldrig kunnet faa noget at vide om. Men naar man nu retter sin Kritik mod Venstre og det Arbejde, der er udført under Venstres Ledelse, og vi ved, at det ærede Medlem Hr. Rode vil gaa sammen med det ærede Medlem Hr. Stauning for at fælde det nuværende Flertal og da ganske særlig det nuværende Ministerium, er der dog noget underligt i, at man ikke kan faa at vide, om det ærede Medlem saa ogsaa i Fællesskab med Hr. Stauning vil danne Regering og saa regere paa Odense-Programmet. Eller hvad vil det ærede Medlem? Jeg synes, at det er ganske naturligt, at man stiller et saadant Spørgsmaal, thi naar vi nu om en feje Stund gaar til Valg, synes det mig at være for lidt at sige til Vælgerne: Vi vil styrte den nuværende Regering. Jeg tror, Vælgerne vil spørge: Hvad kommer saa? Saa har det ærede Medlem kun tilbage at svare, at det vil vi saa forhandle om. Ja, jeg kan ikke faa andet ud af alt det, der er fremkommet, end at saaledes er Forholdet. Men det synes jeg passende kunde udtrykkes ved Drengens Ord i Keiserens nye Klæder: Ja, men han har jo slet ingenting paa.

Stauning: Jeg tør maaske som en af Parterne, der omfattes af de sidste Spørgsmaal, som Venstres ærede Ordfører nu fremsatte, gøre den Bemærkning, at jeg naturligvis gerne erkender, at Socialdemokratiet ikke er eet med noget af de saakaldte borgerlige Partier, men at jeg dog ikke kan antage, at det skulde være saa helt umuligt at drive Samarbejde med Socialdemokratiet. Det ærede Medlem, der spurgte, behøver blot at lære sit eget Partis Historie, saa vil han faa en kraftig Belæring om, hvor udmærket Venstre i svundne Tider drev Samarbejde med Socialdemokratiet, baade Valgalliancer og Politik her paa Rigsdagen. Helt umuligt har det altsaa ikke været for Venstre, den Gang Venstre var et demokratisk Parti. Derfor vil det